

hvilket Dieblis man havde Anledning til at troe, at der var Fare paaferde, ved Politiets Magt at blande sig deri og foretage Undersøgelser, saaledes som man kan gjøre ved enhver anden Sag, hvor der er Fare paaferde, og, var Bedkommende, som anskaffer Dampmaskiner, Fartøier eller hvilket som helst andre Gjenstande, hvorunder ogsaa indbefattes Bogne, underrettet isorveien om, hvorledes en saadan Maskine, en saadan Bogn, et saadant Dampskib skulde være ordnet, for at det ikke skulde blive paaflaget af det Offentlige, saa var der maaskee gjort et Fremskridt, ja, jeg vil endog indrømme, at det var et virkeligt Fremskridt, thi saa kunde Bedkommende gaae frem med større Sikkerhed. Havde man ved Siden deraf søgt at tilveiebringe en god Haandbog for Maskinpassere, som man var sikker paa indholdt gode Regler og Anthyndinger af, hvorledes de skulde bære sig ad, som besørge saadanne Maskiners daglige Brug, og altsaa ikke alene ladet det berøve paa deres gode Villie, men sat dem istand til at faae det Behørigt at vide om, hvorledes de skulde bære sig ad for at tilfredsstille de Fordringer, som kunne stilles til dem, saa havde man gjort endnu et Fremskridt, men ved det, man her har fastsat ved denne Lov, har man efter min Mening kun skaffet Usikkerhed og Forvirring ind i et Forhold, som hidtildags ved Borgernes egen Fornuft og egen Interesse har været ordnet paa en temmelig god Maade. Den første ærede Taler sagde meget rigtigt: Man maa jo dog, naar man undersøger disse Fartøier, lægge Mærke til, hvor de skulde bruges. Det er fuldkommen rigtigt, thi der er stor Forskjel paa, om man anvender en Dampbaad for at gaae fra Nyhavn til Christianshavn, eller for at gaae til Amerika; men man har jo her slet ingen Regel, som viser, hvori Forskjellen skal bestaae; det bliver jo en aldeles vilkaarlig Sag at henvisse det til Justitsministeriet, thi, med al Ære og Respect for Justitsministeren, saa er det ikke i hans Ministerium, at Folk ville søge deres tekniske Oplysning. Men siger maaskee Justitsministeren: Ja, just fordi jeg ikke kan ansees for at være personlig kyndig heri, og fordi der i mit Ministerium ikke findes de Personer, som vide det Mindste derom, just derfor

er Sagen stillet meget godt, thi derved blive vi absolut nødsagede til at søge hen til Andre; saa søger man hen til den polytechniske Lærestanstalt, — men, mine Herrer! det er ingen Autoritet, idemindste har denne Lærestanstalt som praktisk dømmende Autoritet ikke hidtil fundet Anerkjendelse; maaskee fortjener den en sliq Anerkjendelse; men vist er det i hvert Tilfælde, at den hidtil ingen saadan har fundet. Jeg troer saaledes, naar man ret overveier, at vi her ere ilav med at udgive en Lov for en Gjenstand, som virkelig ikke saameget trænger dertil, og at vi ved Siden af denne Lov lade det uafgjort, som er det Væsentlige, det, som trænger til en større Sikkerhed og Fasthed, og som aabenbart, naar vi holde os til dette Regulativ, igjen indskrænker sig til for Lidet og til at være for Ubestemt, saa vil man indrømme, at vi ville komme nærmere til Maalet, naar vi ikke behandle denne Lov. Derved mener jeg paa ingen Maade at ville opfordre Thinget til ikke at lade Loven gaae til 2den Behandling; thi det skulde bestandig være mig ukjært, naar det ikke var meget vigtigt, at møde et Forslag fra Regjeringen paa saadan Maade, men jeg skulde meget ønske, at dette Lovforslag paa Veien imellem første og anden Behandling fandt sin Grav, og at den ærede Minister, som har fremlagt det, vilde tage det under fornyet Overveelse og maaskee formaae Udvalget til at arbejde saa langsomt, at det, hvis det var muligt, ikke blev færdigt.

Talende: Jeg kan ikke være enig med den sidste ærede Taler i, at der ikke skulde behøves nogen Foranstaltning i den Sag, vi her behandle; jeg troer, at det er en Nødsnødvendighed, at endog saa i de Lande, hvor man er meest fri i Handel, Vandet og Industri, kommer man lidt efter lidt derhen til, at der maa træffes en Ordning med Hensyn til saadanne Foranstaltninger, hvor Menneffers Liv og Formue kunde sættes paa Spil, og, hvis jeg ikke fejler, saa har det i den seneste Tid netop været Gjenstand for Forhandling i de nordamerikanske Fristater, hvorledes der kunde træffes forebyggende Midler imod de mange Uheld, der, som bekendt, der stadigt finde Sted; men, seer jeg hen til, at man ogsaa i et andet Land, nemlig England, begynder mere og mere at hen-